

Titel: Første Underafdeling.

Citation: "Første Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e53188/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

kommande Embedsmænd skal iagttages ved de nødvendige Auktioners Afholdelse, maa Kommissionen henstille. Paa den ene Side har det sine Fordele for den administrative Ordens og Ansættelses Stykke at have almindelige Regler, men paa den anden Side er det ikke muligt at undgaa, at der maa være en vis Frihed for den auktionsforvaltende Embedsmænd til at tage Hensyn til lokale Bæver og Anstalter med Hensyn til Besjæftigelsesmaade, Auktionsid, Kreditrisiko osv, ligesom ogsaa nogen Forskjel i Fremgangsmaaden foruagtigvis maa følge af Auktionsgenstandens større eller mindre Værdi. Hvad de i egentlig Forstand frivillige Auktioner angaar, maa man vistnok være enig om, at det ikke er nogen Nødvendighed for at lade dem blive i Embedsmændenes Hænder. Men om man skal give dem altsedes fri, jaaledes at Enhver kan afholde frivillig Auktion over eget eller Andres Nam til dette Viemod betroede Gods, eller man skal gjøre deres Afholdelse til en kontrolleeret Næringsvej, som kun kan udøves af de Personer, hvem Saadant tillades, og imod at de underkaste sig et vist Polititilsyn, henstiller Kommissionen ligeledes til Overvejelse. Fra Rettergangsordeningens Synspunkt er det uden Interesse, om det ene eller det andet Alternativ vælges.

Forste Underafdeling.

Almindelige Bestemmelser.

Det almindelige Grundlag for Tvangsauktion er Udlæg til Jorantationering. Dog opretholder Udsættelsen den Udgang, Gaandpantshaveren efter de hidtil gjældende Regler (sfr. navnlig Konkurslovens § 155) har til at sætte Pantet til Auktion uden foregaaende Dom og Udlæg. Ligeledes har man bevaret den Ret i saa Henseende, der efter den bestaaende Lovgivning tilkommer Statskassen som Pantshaver for krediterede Soldatgjæfter i de en Dplagshaver betroede Dplagsgaaver (§ 496 sidste Stykke). Jorantation det i § 497 hedder, at Tvangsauktionen foretages af Fogden, henvises der til, hvad herom er bemærket ovenfor Side 182. Hvad Fogdens specielle Kompetence angaar, er Foretægten ifølge § 497, at Tvangsauktionen

foretages af den Foged, som har isærst Udlægget. Dette gjælder ogsaa, naar en Foged i Medfør af § 438 i en fremmed Retstreds har foretaget en Eksekution, der er at anse som Fortættelse af en i hans egen Retstreds paabegyndt Eksekution; i et saadant Tilfælde har han altsaa ogsaa at forette Tvangsauktionen. Hvad angaar Spørgsmaalet om Retstrentens Udgang til uden Hensyn til de øvrige Interesser at tage Bestemmelse om, i hvilken Retstreds Auktioner skal foregaa, indeholder den gjældende Ret bestemte Regler med Hensyn til faste Gjenstande. For Loseres Vedkommende lader den derimod Spørgsmaalet aabent, og det maa derfor vistnok antages, at Retstrenten kan fore Loseret hen til hvilken Retstreds han vil og lade det foranktionere der. Kommissionen har imidlertid fundet, at en saadan Ordning gaar Retstrentens for nær, og da det paa den anden Side ikke vel kan paalægges Retstrenten ubetinget at lade Loseret sælge der, hvor Udlægget er gjort, har man troet at burde foreslaa dette Forhold ordnet paa den i § 497 2det Stykke angivne Maade. Auktioner skal herefter vel i Reglen holdes i den Retstreds, hvor Udlægget er sat; men ligesom det dog altid staar i Retstrentens Magt at henlægge den til nærmeste Kjøbstad, jaaledes kan den med Fogdens Billigelse ogsaa foregaa andetsteds. Naar Udlægshaveren i Henseende til disse Bestemmelser lader Auktioner foretage i en anden Retstreds, er Siedets Foged pligtig at holde Auktioner, men Retstrenten kan ogsaa vælge at lade Auktioner foretage af den Foged, der har gjort Udlægget; dog paahviler der ikke denne Foged nogen Forpligtelse til at holde Auktion i den fremmede Retstreds, ligesom han ikke har nogen Ret i saa Henseende, hvis Udlægshaveren foretrækker Auktionsstedets Foged (§ 497 sidste Stykke). I § 498 bestemmes det, at ved Auktioners Afholdelse er særlig Tilholdelse af Vidner ikke fornøden; det er formøntlig overflødig at træffe særegne Foranstaltninger for at sikre sig Bevistet for, hvad der foregaa ved en Auktion. Hvis Fogden med Hensyn til Auktionens Afholdelse møder Modstand, skal det eksekutive Politii yde ham Bistand paa samme Maade som under Eksekutionen.

Med Hensyn til Begjæringen om Tvangsauktion forholds der efter de samme Regler, som i saa Henseende gjælde med Hensyn til Eksekution, dog at her desuden Udskrift af Udlagsforretningen maa medfølge, saafremt Tvangsauktionen skal foretages af en anden Højden end den, der har udført Udlagsforretningen; i medfat skal er en simpel Probaerarbejde af Udlagsforretningen med Angivelse af dens Datum tilstrækkelig, da Højden i sin egen Protokol kan søge den Oplysning, som ellers skulde gives ved Udskriften (§ 499). Højden skal, uden at afvente nogen Indsigelse fra Domstolens Side, paase, at Grundlaget for Tvangsauktionen er i Orden, althaa i de sædvanlige Tilfælde, at der er givet Refoventen Udrag til Hørauktionering, og i Mangel deraf nægte at fremme Auktionen (§ 500 1ste Stykke). Det Princip, at en retslig Afgjørelse ikke maa bringes i Udørelse, forend den ved Udbøbet af den ordentlige Paaukskrift er blevet endelig, har man ansat det for rettest ogsaa at bringe til Anvendelse paa Udlagsforretninger. Det hedder derfor i § 500 2det Stykke, at Auktionen ikke maa foregaa, forend den til Retemidlers Anvendelse giens ordentlige Frist af 4 Uger er forløben; er der inden Udbøbet af denne Frist gjort Retemidler, være sig Paauks eller Besværing, gjældende af nogen af de oprindelige Parter, bliver Tvangsauktionen at stille i Bero, indtil denne Sag er afgjort. Dog kan i Overensstemmelse med Forholdets Natur Undtagelse fra disse Regler bestemmes af Højden, saafremt de udlagte Gjenstande ere udsatte for hurtig Fordærvelse eller Tab i Værdi eller deres Beværing er forbunden med usforholdsmæssig Beskøning. I § 501 bestemmes det, at Højden, ligesom efter den gjældende Ret Auktionsdirektionen, naar det forlanges, har at udfæste de fornødne Beskjendtgjørelser angaaende Auktionen.

Anden Underafdeling.

Om trungen Auktion over Løssere.

I §§ 502 og 503 indeholdes Reglerne om Auktionens Beskjendtgjørelse. Denne skal

ikke mindst 14 Dage før Auktionens Afholdelse, dog at Højden ifølge § 514 kan forkortet Fristen, naar de udlagte Gjenstande ere udsatte for hurtig Fordærvelse eller Tab i Værdi, eller deres Beværing er forbunden med usforholdsmæssig Beskøning. Beskjendtgjørelsen, som affattes paa den i § 503 angivne Maade, skal idetmindste 2 Gange indrykkes i den af Justitsministeriet dertil bestemte offentlige Tidende, saaledes at den første Beskjendtgjørelse sker med det nævnte Bærfel og den anden i Løbet af Bærfelstiden nogle Dage før Auktionen. Der skal derhos ske Opdrag om Auktionen ved Plakater og foregaa offentlig Udraab, saafremt Saadant paa Auktionsstedet er sædvanligt ved frivillige Auktioner.

Efter den gjældende Ret kan det ikke paalægges Refoventen at give Kredit, medmindre de deri Interesserede tilvejebringe en vederbørlig Indkastator. Efter Udsættets §§ 504 og 505 er Refoventen derimod pligtig selv at skaffe en Indkastator og at give vederbørlige Kjøbere den paa Egenen ved frivillige Auktioner sædvanlige Kredit, dog uden Højdens Billigelse ikke ud over 3 Maanedes. Denne Ordning indeholder ingen Uvillighed imod Refoventen; det er rimeligt, at den, som iværksætter Retssforfølgningen, ogsaa sørger for en Indkastator, og dette kan ikke være forbundet med stor Uanskelighed for ham, end for de øvrige Interesserede. Udsættets System medfører derhos, at det ikke engang kan tilslades Refoventen selv at indkræve Auktionsbetøbet, om han end maatte ønske Saadant. Udsættet tilstræber nemlig, at der ogsaa ved Tvangsauktioner over Løssere skal foregaa en Døggjørelse, som omfatter alle dem, der ere berettigede til Deltagelse i Kjøbssummen, og da saaledes maatte Andre end Refoventen ere berettigede til Andel i denne, kan den ikke strax udbetales umiddelbart til ham; det er derfor ifølge Udsættets § 504 Reglen, at Refoventen altid skal antage en Indkastator selv i det Tilfælde, at det Udlagte maa antages ikke at være tilstrækkeligt til hans Skyldtgjørelse. Hvis Refoventen kun er Udlagshaver paa anden Prioritet, er denne Regel en ligefrem Følge af, at Udsættets § 509 har givet ham samme Afgang til at stæde til